

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A Nemzeti Múzeum új főigazgatója*

Forrás:

Magyarország

Br

(Hely)

1923. 12. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Hóman Bálint

Idő

1923

Személy

A Nemzeti Múzeum új főigazgatója

— A Magyarorság tudósítójától —

A Magyarorság ma reggeli számában jelentettük már, hogy a kormányzó Hóman Bálint dr.-t a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatójává nevezte ki. A Nemzeti Múzeum új főigazgatója az *energia* és a nagy föladatakra rátermettség jegyében foglalja el díszes hivatalát, amelyre — politikai, adminisztratív és tudományos körök egybehangzó véleménye szerint — nem lehetett volna nálánál alkalmasabb embert találni. Hóman a magyar jövő embere, akire még hatalmas föladatak várnak, bár munkabírása és produktív tehetsége már teljes erejében és minden irányban kibontakozott.

Hóman szinte mesebeli mérföldes csizmával hágott föl a magyar kulturpolitika egyik legmagasabb pozíciójára, a Szalay Lászlók, Fejérfatakyak örökébe. Előzőtt néhány évvel még az Egyetemi Könyvtár csendben dolgozó tisztviselője volt. Évek hosszú során át gyűjtötte az anyagot, míg egyszerre csak előállott egy vaskos kötet, amelyben megírta a magyar pénz történetét Róbert Károlyig. Az alapvető munka íránt külföldön is nagy érdeklődés mutatkozott, mert a világtörténelem nélküli a gazdaságtörténetek ilyenfajta segédeszközeit. Hómannak ez a munka csak erőpróba volt, amely az ő teherbírását fényesen beigazolta. Ezzel elhárította tudományos fejlődése útjából az anyag monstrumát és nagy lendülettel vetette rá magát a magyar történelem legbonyolultabb problémáira, ahol kardcsapással oldot

meg nem egy csomót.

Pályája ezután gyors iramban indul felfelé. A Szent István Akadémia tagjává iktatja és ezzel politikailag is színt vallott a szerény tudós. A Magyar Tudományos Akadémiában a magyar királyság pénzügyeiről irt értékesével foglalja el székét: ismét bizonyosságot téve arról a szellemről, amellyel a magyar történelmet műveli. A történetírás történetére már a tudományok új, szellemtörténeti orientációja csábítja Hómant, akit az újonnan alakuló Minerva-Társaság alelnöki székébe emel. A magyar krónikák évtizedes problémájában új perspektivákat nyit: megállapítja középkori történetírásunk ősi szövegét, amely egy Szent László-korabeli író műve. Az Akadémia magáévé teszi Hóman rekonstrukcióját. Most a legnehezebb kérdéshez nyúl: a hünmonda és a magyar őstörténet kérdéséhez, amelyet Gomboz Zoltán és Zichy Jenő új szempontokban gazdag elmélete a törökség történetéhez kapcsol. Hóman itt is előretör a bizonytalan adatok bozótjában. Forráskritikai alapon megállapítja, hogy a hünmonda tudós köleszés ugyan krónikáinkban, de valóságban élt az a hagyomány, hogy Árpád királyi nemzetsége Attilától származik.

Mikor Melich Jánost meghívják a Pázmány-egyetemre utódjául — minden más, szürke kombináció ellenére —, Hómant nevezik ki az Országos Széchényi-Könyvtár igazgatójává. Hómannak itt nyílik először alkalma, hogy vezetésre hivatott egyéniségét kifejthesse. A könyvtár modern reformjától nem riad vissza, de reá hárul az a feladat is, hogy a bolsevizmus után a nemzeti hagyomá-

nyokhoz visszavezesse legelső közgyűjteményünk sajkáját.

Hisszük, hogy a főigazgatói székben Hóman széleskörű kulturpolitikai program megvalósítására vállalkozik. A tudományok száz év óta specializálódnak és a Nemzeti Múzeum anyaggyűjteményéből egymásután váltak ki a speciális múzeumok, a képtár, az iparművészet, a néprajz. De ez a kiválás nem szüntetheti meg a kiválási központtal való ideális szellemi közösséget, azt a célt, amelyet a Múzeum mellett a Nemzeti melléknév jelez. Hóman feladata lesz, hogy a tudományok specializálódási folyamatát az idők haladásához mértén elősegítse és a hovatovább önállóuló gyűjteményeket egy közös programban tartsa össze egyéniségének és tudásának magyarságával. Ez lesz számára, élete delelőjén, az igazi férfi-munka.

19/2